

Gruparea de la Elefant si Mos PISOI

Scris de Av. Vladimir CIOLACU | Data: 24.01.2023 16:06

Desi pare un nume de povestioara pentru copii, e o pagina uitata a istoriei noastre, legata de Unirea din 24 Ianuarie 1859, o pagina vesela si frumoasa.

O fi si vreun blestem de decadere a natiei, asta vom afla pana la urma... Dar sa nu uitam sa remarcam ca istoria noastra pare urmarita in multe momente de traiurile unei savane africane, avem o poveste cu elefanti, cu girafe prin Piata Victoriei si cu lei care musca mai mult din bunastarea familiilor decat din dusmani.

Noaptea de 3 spre 4 Ianuarie 1859. Membrii Partidei Unioniste se intalneau la Iasi, sub conducerea lui Kogalniceanu, in Cabinetul Elefantului. Cabinetul acesta era un spatiu numai bun de sedinta, unde trona la loc de cinste un elefant impaiat, in marime naturala. Incaperea se gasea in casa lui Costachi Sturza, transformata in Muzeul de Istorie Naturala infiintat de Societatea de Medici si Naturalisti Iasi.

Unionistii, vreo 33 la numar, majoritari oricum fata de conservatorii care erau doar 17, se hotarasera sa aiba o nominalizare comuna pentru demnitatea de domn al Moldovei. Zarva mare, propuneri multe. Printre ele Vasile Alecsandri sau Costache Negruzzi, ambii refuzand numirea. Tarziu in noapte, obosit de dezbaterile care pareau sa nu mai ajunga nicaieri, Kogalniceanu s-a retras, plecand spre casa.

La un moment dat maiorul Nicolae Pisoski ii face un semn discret lui Lascar Rosetti si acesta a ferecat usa pe interior si a ascuns cheia. De aici incolo pare ca exista doua variante ale povestii. Fie aceea ca Pisoski, roman verde in ciuda originilor poloneze, a scos sabia spunandu-le unionistilor ca ii taie pe toti daca nu aleg un domn, fie ca acelasi maior a scos pistolul si a amenintat ca se va sinucide pe loc de nu va fi ales un domn.

Stiindu-l aprig, unionistii au amutit. Mos PISOI, caci asa era poreclit si alintat de catre Alecsandri maiorul Pisoski, a rostit atunci numele colonelului Alecu Cuza. Alexandru Ioan Cuza nici nu era acolo. Va afla in acea noapte ca va fi domnul Moldovei, propunerea fiind imbratisata de liderul Kogalniceanu.

Tot Mos PISOI va fi cel care a alergat cu calul spumegand catre Bucuresti, inainte ca delegatia ieseana sa ajunga in actuala capitala, rugandu-i pe unionistii valahi sa il aleaga tot pe colonelul Cuza. Ulterior, Mos PISOI va deveni aghiotantul lui Cuza si salvatorul sau din beciurile Manastirii Vorona.

Sa revenim la elefant, unionistii erau numiti gruparea de la elefant. Bietul animal ajunsese in dulcele targ al Iesilor in 1834 cu un circ italian si murise de frig. Societatea care pusese bazele Muzeului a incercat zadarnic sa stranga

cei 135 de galbeni pentru a cumpara scheletul animalului, efort in van chiar si in urma unei incercari de subscriptie publica prin Revista Albina. Pana la urma domnul Mihail Sturza a facut o subscriptie din vistieria domneasca si s-a cumparat scheletul. Pielea animalului a fost recuperata de la un mic negustor dintr-o mahala a lasiului unde indeplinea rolul de invelitoare a casei fiind pusa pe acoperis. Era atat de uscata incat curatorul austriac al Muzeului a trebuit sa o inmoaie pret de sase luni in havuzul proprietatii pentru a putea lucra cu ea apoi la restaurarea corpului elefantului.

In zilele noastre, un alt animal al savanei africane a facut istorie. Si tot in fata Muzeului de Istorie Naturala, de data aceasta din Bucuresti. Progresistii si filozofii de ocazie isi dadeau intalniri la girafa din fata Muzeului Antipa. Nu mai exista un Mos PISOI, hotarat si patriot ci un ideolog al Anei Pauker transformat in democrat rezistent de ocazie.

Savana prezenta, exploratorii altii.

E foarte adevarat ca intre aceste momente, leii savanei umblasera si prin conturile oengist-sorosiste.

Revenind la Unirea Principatelor, sa nu uitam sa multumim imparatului Napoleon al III lea, la insistentele caruia, austriei si turcii au recunoscut unirea.

Ce vremuri, ce oameni... Militarii de atunci, Mos PISOI si Cuza erau militari, cu toate atributele profesiei lor, politicienii erau politicieni, oamenii de cultura oameni de cultura iar conducatorii Frantei altii.

Ar fi trebuit sa evoluam in sa prim ministrii de azi nu sunt Kogalniceanu, nici militarii Mos PISOI, nici filozofii paukerieni nu-s Alecsandri sau Negruzzi si ce-i drept nici Macron nu-i Napoleon al III-lea...